

общо такава, дето подъ увличането отъ началници и другари човѣкъ се носи като черупка въ потокъ... Пъкъ нека си призная, моята Цвѣта отива и по-далечъ... Тя смѣта за недостоенъ всѣки, който не е белязанъ съ знака на храбрецитѣ.

Щомъ намѣси и Цвѣта, ние разбрахме на кжде отива. Ясно бѣше, че въ стратегията се примѣси и любовта. Сега си обяснихме, защо на два пѣти до сега той отклоняваше реда си да замине въ отпускъ. Причината е била Цвѣта — неговата любима, почти годеница, отъ ул. Пощенска въ гр. Ст.-Загора, за която толкова подробности ни е говорилъ. Тя е, тя не го е искала да се върне преди да се е наредилъ въ списъка на достойнитѣ, кавалеритѣ. И трѣбва да признаемъ, че Гешевъ чувствуваше сили не само да изпълни красивото съ благородство желание на Цвѣта, но и пръвъ измежду колегитѣ си да се кръсти въ тежъкъ бой. Не за друго подхващаше той спороветѣ си съ равни и старши.

На другия день, това бѣше утрото на 31 юлий 1917 година, Гешевъ и взводътъ му минаха моста на канала и стѣпиха на блѣнувания отъ тѣхъ островъ. Тукъ тѣ зачакаха докато добре се завидели и докато се приготви артилерията. Не само това: 61-а рота трѣбваше сѣщо да се спуствне до моста и заеме очаквателно положение, а и цѣлата дружинна пози-